

๕๑

เข้ากลางถูก...เป็นลูกพระตถาคต

**กลางอยู่ตรงไหน? จะเข้าอย่างไร? กลางก็อยู่ตรงกลาง
ของกลางมนุษย์** อยู่ศูนย์กลางแค่ราวสะดือ พระตถาคตเข้าไป ถึง
ในนั้น และเข้าถึงทั้งตัวทางนั้น การเข้าถึงจะต้องเข้าถึงทั้งตัว จะ
แบ่งเอาอะไรไปถึงนั้นไม่ได้ ต้องถึงทั้งองค์พระธรรมกาย

แล้วจะเข้าไปอย่างไร ธรรมกายโตเท่าไหน หน้าตักกว้าง
๒๐ วา เกตุดอกบัวตูม ธรรมกายโตถึงเท่านั้น จะเข้าไปอยู่อย่างไร
ก็พระตถาคตเจ้าเข้าไปเดินจงกรมในเมล็ดพันธุ์ผักกาดได้ เมล็ด
พันธุ์ผักกาดก็ไม่โตขึ้น พระตถาคตเจ้าก็ไม่เล็กลง แต่ว่าเข้าไปเดิน
จงกรมอยู่ในเมล็ดพันธุ์ผักกาดได้

ภิกษุรูปหนึ่งคิดว่า พระพุทธเจ้ากายพระองค์มิใช่เล็กอย่าง
เมล็ดพันธุ์ผักกาด เมล็ดพันธุ์ผักกาดก็ไม่ได้โตขึ้น พระองค์เข้าไป
ในที่แคบอย่างนั้น ทำไมเข้าไปได้? ไม่ได้แน่นอน! ภิกษุรูปนั้นมีความสงสัย

พระผู้มีพระภาคเจ้าจึงรับสั่งให้ภิกษุรูปนั้น เอากระจกส่อง
หน้าไปทึมหาเจดีย์ใหญ่ เมื่อถึงแล้วให้เอากระจกเล็กนั้นส่องทึมหา
เจดีย์นั้น เจดีย์ก็ไปปรากฏเงาในกระจกทั้งองค์ กระจกก็ไม่โตขึ้น
เจดีย์ก็ไม่เล็กลง

ภิกษุ นั้นเห็นเข้าก็หมดความสงสัยว่า อ้อ! เป็นพุทธวิสัย
อย่างนี้

จึงที่ว่าพระตถาคตเข้าถึงเฉพาะซึ่งกลาง เข้าไปหมดทั้ง
พระธรรมกาย พระธรรมกายเข้าไป เข้าไปถึงกลาง ขึ้นต้นจากกาย
มนุษย์ เมื่อเข้าไปถึงกลาง เมื่อพระธรรมกายเข้าไปในกลาง
ธรรมกายเข้าทางไหน?

ตรงนี้ลำบาก ถ้าไม่เห็นปรากฏละก็เข้าไม่ถูก ฟังก็ไม่รู้ เป็น
ของแปลกประหลาด เข้าตรงระหว่างตรงกลาง เข้าตรงไหนล่ะ

เข้าด้วยวิธีหยุด ธรรมกายของพระองค์ก็หยุด หยุดในหยุด
ธรรมกายหยุด หยุดในหยุด ธรรมกายหยุด หยุดในหยุด หยุดใน
หยุดๆ ธรรมกายก็ดับหายเข้าไปหาละเอียดยิ่งนักเข้าไปทุกที

ไม่ไป ไม่มา ไม่นอก ไม่นใน เหล่านี้เรียกว่า “เข้าถึงกลาง”

เพราะฉะนั้นเข้ากันไม่ถูก พวกนักปฏิบัติเข้ากลางไม่ถูก เป็น
ลูกพระตถาคตไม่ได้

ถ้าเข้ากลางถูกจึงเป็นลูกพระตถาคตได้

เหตุฉะนั้นวิธีเข้ากลางจึงสำคัญนัก เมื่อเข้ากลางถูกก็เป็น
ลูกพระตถาคตทีเดียว

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “โพธิปักขิยธรรม”